

שיחת השבוע

יש חדש

סיור בבית השלישי

בתי חב"ד ברחבי הארץ מקיימים בימי בין המצרים סדרת סדנאות בנושאי המקדש. אחת הסדנאות היא שייבנה בית המקדש - קורס מיוחד על הבית השלישי, בלוויית מצגת מרהיבה, שהוא בעצם סיור וירטואלי בבית השלישי. הקורס מבוסס על תיאור הבית השלישי בספר יחזקאל, ועל עבודת המחקר של מכון לשכנו תדרשו. פרטים בבית חב"ד המקומי או במוקד חב"ד 3770*.

ימי-עיון לנשים

מכללת אור חיה לנשים בירושלים מארגנת שלושה ימי-עיון באולמי גוטניק בעיר, בימים שלישי-חמישי, ב"ד" במנחם-אב, בנושא "רכות ועוצמה באישה". מרצה אורחת: הגב' שמעונה צוקרניק מניריוק. אפשרות לפנסיון מלא. טל' 1700707282.

חויית המקדש

נפתח חויית המקדש - פארק חויית לימודי לנושאי קודשים, המדמה הליכה פעילה בבית המקדש. המשתתפים ייהנו מהדרכה והפעלה במסלולי הפארק, מלווה בגרפיקה מרהיבה, 'כוהנים' המדריכים את הבאים ועוד. האתר הראשון נפתח בבית חב"ד בעיר העתיקה בצפת. טל' 054*8432073.

יריד בתי הכנסת

דפי שופר מארגן יריד צרכנות לבתי-כנסת ומוסדות, באולמי קינגידייוויד (ז'בוטנסקי 9) בבני ברק, ביום שלישי כ"ד בתמוז (26.7). הכניסה לכול. טל' 03*9678555.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:04	8:44	7:54	7:44
9:08	9:51	8:49	8:43

פרקי אבות: פרק א

יוצאים לחו"ל?
בתי חב"ד לשירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972*72*2770100 • פקס 973*3*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הילודה - נכס אסטרטגי

האם הורים המביאים ילדים רבים לעולם עושים זאת למען עצמם בלבד, או שהם מעניקים נכס לעם כולו? ומה המדינה עושה כדי לעודד משאב זה?

לנצח את האיום הדמוגרפי. הורים לילדים רבים ראויים לעידוד

המאמר שפרסמנו כאן בשבוע שעבר, על העיוות הקיים במערכת המיסוי בארץ, שאינה מכירה במספר הנפשות במשפחה לצורך הקלת נטל המס של המפרנס העיקרי - עורר תגובות רבות, שהעידו עד כמה זו נקודה כואבת.

היו שביקשו להוסיף עוד נקודה: אב למשפחה גדולה, העובד שעות רבות יותר בכל יום כדי להביא לחם לפיות ילדיו, נחשב אדם אמיד לא רק בעיני רשויות המס. לאחר שהן גובות את חלקן, באים גם גופים אחרים ומתייחסים אל אותו אב כאל אדם שיש לו. מה שמעניין את הגופים האלה - מוסדות חינוך, עיריית וכדומה - הוא נתון אחד: הסכום הרשום בתלוש המשכורת, ולא כמה פיות צריך להאכיל בו.

"יש כאן אבסורד הזועק לשמים", כותב לנו אחד הקוראים. "משכורת של עשרת אלפים שקלים (למשל) היא משכורת מכובדת מאוד לרווק. גם אם ישלם שיעור מס משמעותי, עדיין יישאר לו דיי והותר למחייתו. אבל אותו סכום למשפחה בת עשר נפשות אינו מספיק לצורכי הקיום הבסיסיים. איך אפשר להתעלם מהנתון הזה?!"

מול האיום הדמוגרפי

אבל היו גם תגובות שאת תוכנן אפשר לתמצת במשפט: "רוצים הרבה ילדים? עשו זאת על חשבונכם ולא על חשבון המדינה". על תגובות כאלה ראוי להביע צער עמוק, כי האנשים האלה אינם מבינים ככל הנראה מה האינטרס האמיתי של המדינה.

המדינה משקיעה הון עתק בהעלאת עולים לארץ. מערכת שלמה ומסועפת של שליחי עלייה והטבות קליטה נועדה להמריץ יהודים מרחבי העולם לעלות לארץ-ישראל ולהקל את קליטתם בה. מדוע המדינה עושה זאת? משום שהיא יודעת כי כל יהודי העולה לארץ מגדיל את הרוב היהודי ומחזק את בסיס קיומנו כאן.

מדברים הרבה על האיום הדמוגרפי ועל הסכנה לאבדן הרוב היהודי. אויבינו משתמשים בגאווה בילודה כבנשק במאבק. הם מצהירים בגלוי שכליהנשק החזק ביותר שלהם הוא 'הרחם

הפלטטיני'. הם שמחים על כל ילד נוסף, ורואים בו עוד נקודת יתרון במאבק בין העמים. לכן המדינה מעוניינת כל-כך להעלות ארצה עוד ועוד עולים, כי זה אינטרס חיוני בעבור המדינה היהודית.

הפתרון להידלדלות העלייה

למרבה הצער, העלייה הידלדלה מאוד בשנים האחרונות, ולא ממנה יבוא הפתרון לאיום הדמוגרפי. אך הפתרון מצוי קרוב מאוד, בתוכנו פנימה. בהשקעה פחותה לאי-שיעור מהדרוש להעלאת עולים חדשים אפשר לעודד ילודה יהודית. הם לא יזדקקו למענקי קליטה ולמעונות עולים, לאולפן לעברית ולטיפול בבעיות הכרוכות בהגירה לארץ חדשה.

האם הורים המביאים ילדים רבים לעולם עושים זאת למען עצמם בלבד, או שהם מעניקים נכס לעם ולמדינה? אין על כך ויכוח. כל בר-דעת מבין שזה אוצר יקר מפז, התורם לחיזוק אחיזתנו בארץ-ישראל והמסיג לאחור את תקוותיהם של שונאינו לנצח אותנו על-ידי הילודה הערבית.

מה המדינה עושה אפוא כדי לעודד משאב יקר כל-כך? את קצבאות הילדים היא קיצצה ושחקה עד דק. נותרה משאלה צנועה אחת: תנו לפחות הקלות במס לאבות שעובדים קשה כדי לפרנס משפחה גדולה. בימים האלה הועלתה הצעת חוק שנועדה לתקן עוול זה. חשוב לתמוך בה, כי זה יהיה בסופו של דבר לטובת כולנו.

לעלות למדרגה שלמעלה מהנדרים

לצאת ולהפיץ

אמנם הנבואה במדרגת 'זה' היא מדרגתו של משה רבנו בלבד, ומי הוא שיכול להידימות למשה, ובכל זאת יש בנפשו של כל יהודי ניצוץ של משה. ממילא יש בו הכוח לעבוד את ה' בדרגה של 'זה', שאז הגשמיות עצמה נהפכת לאלוקות. כל אחד ואחד יכול להגיע לכך אם רק יקשר את דעתו ויתקע את מחשבתו בחוזק בענייני התורה, עד שיתאחד איתה לגמרי, שזהו עניין מסירות הנפש, שהאדם חדל מלהיות מציאות לעצמו, אלא הוא מתבטל לגמרי לקב"ה.

וכך גם בדרישה מיהודי לצאת החוצה כדי להפיץ שם את מעיינות התורה והחסידות - אפשר לטעון שיש חשש שהעולם החיצוני יוריד אותו ממדרגתו. אולם כשיהודי הולך בכוחו של המשלח, 'משה רבנו' שבדור - אין לו להתיירא, מכיוון שהוא קשור עם מי שעומד במדרגת 'זה הדבר', ובכוחו יוכל לעסוק בהפצת היהדות בדרכי נועם ושלוש ולקרב את הגאולה האמיתית והשלמה.

(תורת מנחם כרך לא, עמ' 154)

עניין זה נרמז באמירה "זה הדבר" בפרשת הנדרים דווקא. ההבדל בין 'כה' ל'זה' הוא, ש'כה' מבטא השגה משוערת, שאינה ברורה בכל הפרטים; ואילו 'זה' מורה על דבר ברור, שעליו אפשר להראות באצבע ולומר "זה הדבר".

הגשמיות נהפכת לאלוקות

כל עוד עבודת האדם היא בבחינת 'כה', היינו שהאדם אמנם מבין ומשיג את האמת האלוקית, אבל אין היא חודרת בכל פרטי נפשו - הוא זקוק לנדרים, מכיוון שיש חשש שהדברים הגשמיים יורידו אותו למטה.

אבל כאשר הוא עומד בדרגה של 'זה', היינו שהאלוקות ברורה ומוחלטת לגביו, ממש כמו דבר שרואים מול העיניים, ולזה האדם בא כשהוא עובד את ה' מתוך מסירות הנפש ולמעלה מגדרי הדעת וההשגה - כיאז אין הוא זקוק לנדרים, אלא להפך, בכוחו להעלות את הדברים הגשמיים, עד שהגשמיות עצמה נהפכת לאלוקות.

פרשת הנדרים מתחילה במילים: "וידבר משה אל ראשי המטות... זה הדבר אשר ציווה ה'". חז"ל אומרים שהניסוח "זה הדבר" מבטא את מעלת נבואתו של משה רבנו. כל הנביאים האחרים התנבאו בלשון "כה אמר ה'", ואילו משה נתנבא בלשון "זה הדבר". 'זה' אפשר לומר רק על דבר גלוי, העומד מול העיניים, וכזאת הייתה נבואתו של משה רבנו.

אך עלינו להבין את הקשר בין מעלת נבואתו של משה רבנו לפרשת הנדרים דווקא, שבפרשה זו דווקא נאמר "זה הדבר".

החכם מפר

הנדרים בכלל מייצגים מצב רוחני נחות, שבו האדם אינו בטוח ביכולתו לברר ולהעלות את הדברים הגשמיים ויש חשש שייפול וייכשל. לכן הוא נודר נדרים, כדי לקבוע לעצמו גדרים שימנעוהו מלמעוד. כדי להפר את הנדרים הולכים אל חכם, העומד בדרגה עליונה, שבה אין צורך בנדרים, והחכם מעלה ומרומם את האדם הנודר למדרגה גבוהה יותר, שבה אין לו צורך בנדר. כך החכם יכול להפר את הנדר.

אמרת השבוע

כשזוכרים שמחים

כאשר האדמו"ר רבי אהרון מבעלז' שהה בעיר באד'המבורג בגרמניה בא לבקרו רבי יעקב רוזננהיים, בלוויית עוד אנשים מכובדים, ובפיהם חמש עשרה שאלות שביקשו לשאול אותו.

אחת השאלות הייתה: הלוא חייבים לעבוד את ה' מתוך שמחה, ואיך יכולים להיות שרויים בשמחה בימי בין המצרים?

השיב להם הצדיק: "כשזוכרים שבמהרה ייבנה בית המקדש יכולים להיות שרויים בשמחה גם בימי בין המצרים, כי מרגישים את השמחה על בית המקדש השלישי שייבנה בעוד רגע קט".

פתגם חסידי

"עם ישראל יזדקק לשתי גאולות: האחת, להוציא את ישראל מן הגלות; השנייה, להוציא את הגלות מתוך ישראל. והשנייה קשה מן הראשונה" (רבי אברהם מרדכי מגור)

ראשי המטות | מאת הרב אליעזר ברוך

מן המעיין

מטים ומקריבים

"וידבר משה אל ראשי המטות" (במדבר לה). הנשיאים נקראים "ראשי המטות" מפני שהם מטים את העליונים לפנות אל התחתונים. וזה גם עניינם של "מטה משה" ו"מטה אהרן" - משה קירב את הקב"ה לישראל, ואהרון קירב את ישראל אל הקב"ה.

(רבי אברהם מסוכצ'וב)

להטות אל העם

משה ציווה את הנשיאים שיטו את עצמם אל כל אחד ואחד מבני ישראל; שיהיו צנועים לפניהם ולא יפסעו על ראשי עם קודש.

(רבי אהרן מצ'רנוביל)

מוטות הקיום

"המטות" הוא גם מלשון 'מוטות'. ראשי העם הם עמודי התווך והמוטות שעליהם נשען כל בית ישראל. לכן יש חשיבות רבה להתנהגותם של המנהיגים בישראל.

(ארוך עדות)

בדיקת הדיבור

קודם שהאדם מוציא דיבור מפיו עליו לבדוק אם הדבר יגרום נחת רוח לקב"ה ויהיה לרצון לפניו. זהו שנאמר (במדבר לה): "זה הדבר אשר ציווה ה' - בטרם אדם מוציא דיבור בפיו עליו

לראות אם הוא עליפי הציווי של הקב"ה.

(תפארת שמואל)

שהמנהיגים יקיימו

פרשת נדרים ושבועות נאמרה אל ראשי המטות. פעמים רבות דווקא העסקנים והמנהיגים נודרים ומבטיחים ואינם מקיימים. לכן הופנתה אליהם דווקא האזהרה: "לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה".

(חתם סופר)

לייחד את המחשבות

ראשי הדור ומנהיגיו חייבים לייחד מחשבתם ומעשיהם אך ורק לטובת ישראל, ולא חלילה בעבור עצמם. זהו שנאמר: "לבני ישראל לאמור" - עליהם לחשוב מה טוב לבני ישראל ולא מה ראוי לעצמם.

(חסד לאברהם)

לא מן השפה ולחוץ

זהו שנאמר (ברכות פרק א, משנה ג): "הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו... רבי יוסי אומר לא יצא". כשמטיפים מוסר לאחרים וצועקים לציבור "שמע ישראל" ואין זה אלא מן השפה ולחוץ, שהדברים אינם יוצאים מן הלב - אין יוצאים בזה ידי חובת תוכחה.

(מגנזו העתיק)

שיחות
לילה

קיץ תש"ד. השואה האיומה בעיצומה. עוד 'משלוח' של אלפי יהודים מהונגריה הגיע לאושוויץ. בין הבאים גם רבי יקותיאל יהודה הלברשטרם, הרבי מקלויזנבורג. עם כל אחיו עבר את זוועות הימים ההם, ובניסיונים שרד וניצל.

דמות מופת וסמל של עוזרחה היה הרבי לכל הסובבים אותו. לרגע לא פסק מלעודד את רוחם וקרא להם לאזור את שארית כוחותיהם ולהאמין בישועת ה'. כמורכב התאמץ בחירוץ נפש ממש לקיים כל תפילה, מצווה או הוראה מצווה. בכל ימי שהיו במחנות לא טעם ממאכלי הטרפה, ונזהר מלחלל את השבת.

יום אחד נלקחו כשלושים אלף מיהודי הונגריה לוורשה, לפני הריסת הגטו. בתוכם היה גם הרבי. בצריפים קטנים ישנו, בצפיפות, על דרגשי עץ תלת-קומתיים או על הקרקע. עם עלות השחר יצאו לעבודה מפרכת בין הריסות הבתים, עד הלילה.

תנאי המחנה היו מחפירים. מחלות פשטו במהירות והפילו חללים רבים. מתוך ארבעים ושניים איש בצריפו של הרבי לא נותרו בחיים כעבור שבועיים אלא הרבי ועוד יהודי.

על מקרה שאירע לו סיפר הרבי:

באותו צריף, על הקרקע, ליד הרבי, שכב איש בעל חזות מרשימה. ניכר היה עליו כי השתייך לחברה הגבוהה. פניו נראו מיוסרות, ורוב הזמן קמץ את שפתיו בשתיקה כואבת. אף לא היה ברור לגמרי אם הוא יהודי.

ערב אחד פנה אליו הרבי ושאל: "יהודי אתה?". "כן, אבל לא", ענה האיש. למשמע התשובה המוזרה הביט בו הרבי ושאל שוב: "האם יהודי אתה?". "ודאי, אילולי הייתי יהודי וכי הייתי נקלע לכאן?", השיב היהודי. "אם כן מדוע אמרת שלא?", חקר הרבי. "התנצרותי!", הייתה התשובה.

רגע של מבוכה עמד באוויר. לאחר מכן הוסיף הרבי להתעניין: "מי אתה ומה היו מעשיך?".

האיש סיפר לרבי כי שימש נשיא הבנק הלאומי ('נאצינאל בנק') של הונגריה. זו הייתה המשרה הבכירה ביותר בתחום הכלכלי. מפני גודל חשיבותה אף הוטבעה דמות דיוקנו על שטרות כסף הונגריים.

השניים הוסיפו לשכב על האדמה הקשה והשינה הייתה מהם והלאה.

רבי יקותיאל יהודה הבחין כי האיש אינו מסיר את מבטו ממנו, והוא פנה אליו שוב ושאל: "ומי אתה?".

"אשתי נוצרייה", ענה. "האם היא ביקשה לבוא איתך לכאן?", שאל הרבי. האיש הגיב בתמיהה: "מדוע תבוא לכאן אם אינה יהודייה?". הרבי הוסיף לשאול: "האם הייתם היטב

יחד?". "ודאי", השיב היהודי, "בכל שלושים שנות נישואינו הענקת לי מכל הטוב והיפה שבעולם".

"אם כן", תמה הרבי, "כיצד אישה טובה ומסורה יכולה לעזוב את בעלה דווקא בשעות הקשות?! אם היו חייה מאושרים כליך עד עתה, מדוע אין היא הולכת עם בעלה באשר ילך?".

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

עוצמת התשוקה לגאולה

שבט מנשה התייחד משאר השבטים בקבלו נחלה משני עברי הירדן: חצי מהשבט קיבל נחלה ממזרח לירדן, לצד בני גד ובני ראובן, וחצי שבט קיבל את נחלתו בארץ כנען, לאחר כיבוש הארץ וחלוקתה עלידי יהושע.

בקשתם של שבטי גד וראובן וחצי מנשה להתיישב בעבר הירדן המזרחי ולא בארץ כנען, דורשת הסבר. לכאורה זה בדיוק היה חטאם של המרגלים שלא רצו להיכנס לארץ, והעדיפו להישאר במדבר. גם כאן בני גד וראובן וחצי מנשה תובעים: "אל תעבירונו את הירדן" – הם מבקשים להישאר מחוץ לארץ ישראל. ממש חטא המרגלים במהדורה שנייה!

תיקון חטא המרגלים

הפלא הגדול הוא שמשו רבנו נענה לבקשתם. מכאן שההפך הוא הנכון. אין כאן חזרה חלילה על חטא המרגלים, אלא תיקון חטאם, והתיקון בא עלידי פעולה בכיוון ההפוך מזה של המרגלים.

המרגלים לא רצו לרשת את הארץ, ואילו שבטי ראובן וגד וחצי מנשה פעלו בכיוון ההפוך – הם שאפו לירשת את הארץ השלמה. הלוא הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו את ארץ עשר האומות, ובפועל ניתנו לעם ישראל ארצות שבעת עמי כנען בלבד, ואילו השלוש הנוספות (קניזי וקדמוני) יינתנו רק בבוא הגאולה. שבטי ראובן וגד ביקשו להתחיל כבר עכשיו את כיבוש הארץ המובטחת לעתיד לבוא, ולכן ביקשו לגור באותן ארצות. בכך ביטאו את דבקותם בכיבוש הארץ, כתיקון חטא המרגלים.

דווקא הפעולות הללו מוכיחות שעם ישראל תיקן את חטא המרגלים, וכדברי רש"י (במדבר כ"ב), שבתקופה ההיא "כל העדה כולם שלמים ועומדים להיכנס לארץ". אך זה לא היה תיקון החטא בלבד, אלא גם הכנה והכשרה לירשת את הארץ כולה לעתיד לבוא (ראה התועודות ה'תש"ג כרך ג, עמ' 398).

השאיפה של מנשה

בין השבטים האלה יש מעלה מיוחדת לשבט מנשה, כפי שהרבי מליובאוויטש מבאר (התועודות תשמ"ה כרך ג, עמ' 1641 ואילך):

"בני גד ובני ראובן הייתה להם סיבה גשמית שהכריחה אותם לבקש נחלה בעבר הירדן - 'הארץ גו' ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה', כלומר, יש להם צורך ב'ארץ מקנה' כדי שיוכלו לרעות את מקנם... ואילו לבני שבט מנשה לא היה 'מקנה רב', ולא היה להם צורך ב'ארץ מקנה', כך שלא הייתה שום סיבה גשמית שהכריחה אותם לבקש נחלה בעבר הירדן.

"שבט מנשה רצה שנחלתו בארץ תהיה מעין ודוגמת נחלת הארץ דלעתיד לבוא, ולכן, בידעו שלעתיד לבוא יקבלו בני ישראל ארץ עשר אומות, הן שבע אומות שבארץ כנען והן כל האומות שבעבר הירדן (כולל ארץ קניזי וקדמוני) - ביקש נחול 'ב' חלקים בארץ, חציו בעבר הירדן וחציו בארץ כנען' (כמאמר המדרש, במדבר רבה פרשה י"ד, בסופו), מעין ודוגמת הנחלה דלעתיד לבוא!".

ומזה עלינו ללמוד הוראה עד כמה יש להשתוקק לגאולה העתידה: "למנשה לא היה כל צורך בנחלה בעבר הירדן; הוא מצידו, מצד צרכיו האישיים, היה יכול לנחול בארץ כנען יחד עם כל בני ישראל, ללא כל צורך שחצי שבט יצטרף לבני גד ובני ראובן. דבר אחד בלבד היה אכפת ונוגע למנשה - הגאולה דלעתיד לבוא..."

"יהודי יכול להימצא במעמד ומצב טוב ונעלה, הן בגשמיות והן ברוחניות, לומד תורה ומקיים מצוות מתוך הרחבה; אבל כיצד יכול הוא לנוח ולשקוט כאשר עדיין לא באה הגאולה האמיתית והשלמה?!... הייתכן שאינו מרעיש עולמות בקריאה וזעקה 'משיח עכשיו?!'!"

שיחתם הופסקה. בבוקר השכימו לעוד יום עבודה מפרך, ובערב נפגשו שוב בשכבם זה לצד זה על הקרקע.

שוב פתח הרבי: "ספרנו לי על מה שפעלת לטובת הכלכלה ההונגרית". האיש החל לספר כי כאשר נתמנה לנהל את הבנק היה מצב הבנק חמור והמטבע ההונגרי ירד פלאים. רק בזכות עבודתו החלה כלכלת הונגריה לשגשג. המטבע עלה והתייצב, וגם סחר החוץ התפתח מאוד.

"האם לא שמעת עליי?!", התפלא האיש. התנצל הרבי כי אין הוא מתמצא בתחום הכלכלי, אך הוסיף לשאול: "כיצד ייתכן שאיש כמותך, שתרם רבות כליך לעם ההונגרי, יגורש למחנה ריכוז בלי שהעם ההונגרי ימחה?".

האיש התקשה לעמוד על כוונת הרבי, והרבי המשיך: "אני הנני רב, עני ואביון, ולגויים אין סיבה לאהוב אותי. הם גם שונאים אותי על היותי יהודי. אולם אתה התנצרת, גמלת עמם טובות רבות כליך, ובכל זאת זרקו אותך למחנות".

לאחר הפוגה קצרה עבר הרבי לשאול על ילדיו של האיש. בגאווה סיפר נשיא הבנק לשעבר כי שלושת בניו תופסים עמדות מפתח. האחד רופא, השני פרקליט, והשלישי איש עסקים מצליח. "לא חסכתי מהם דבר", אמר. "שלחתי אותם לאוניברסיטאות הטובות ביותר".

"והיכן הם עכשיו?", שאל הרבי. "האם ניסה אחד מהם ללוות אותך, או אולי ניסה מי מהם לבוא לכאן ולעמוד לפחות מאחורי הגדר, כדי לברר את שלום אביו?!".

האיש השפיל את עיניו. דברי הרבי כאבו לו מאוד. הרבי חש בכך ואמר: "אינני מתכוון חלילה להציק לך, אלא רצוני שנבין לאשורו את המצב שאנחנו שרויים בו".

שיחתם נמשכה גם הלילה עד שעה מאוחרת. בלילה השלישי שוב נפגשו. "ידוע אתה, רבי", פנה הפעם האדון מבודפשט אל הרבי, "חשבתי היום רבות על שיחתנו אמש. נוכחתי כי אכן צדקת". היהודי הביע עכשיו חרטה גמורה ועמוקה על התנצרותו ועל נישואיו עם אישה נוצרייה, שלמעשה ניצלה אותו ואת מעמדו. הוא הביע באוזני הרבי את רצונו לשנות את אורח חייו, אם יינתן לו הדבר.

"תעיתי בדרכי בחיים", ייבב האיש בקול מר ודמעות חמות זולגות מעיניו. בלילה הרביעי כבר לא היה אותו בנקאי בין החיים, אבל לפחות מת מתוך הרהורי תשובה.

וכאשר יחרימו כן יפרוץ

הייתה בשבילו עבודה בלבד. הוא ראה בה את החיים, את השליחות שלנו."

לבנות וליישב

זולדן חי ונושם את יהודה ושומרון בכל רגע ביממה. "אני מרגיש שבעשייה שלי, בבנייה שלי, אני מממש את תכלית קיומי. אני לא רוצה שבעוד כך וכך שנים ישאלו אותי 'איפה היית?' אז הנה, עכשיו אני כאן, בונה, מיישב ומפריח את השממה". השיחה עם זולדן מתקיימת כשהוא באתר בנייה עם פועליו. "אנחנו כעת עובדים על בניית שתי שכונות חדשות בקדומים, 'קול צופיין' ו'מעוז עידו', עלישם בני", הוא מספר בהתרגשות.

וכשזולדן שב מזכיר את בנו, הוא מרגיש חובה להעלות את 'אני מאמין' שלו. "עידודי שלי (הוא מכנה אותו בשם החיבה) יום שבחברת הבנייה יועסקו יהודים בלבד, מה שנקרא 'עבודה עברית'. כבר מילדות היה מדבר על השאיפה להעסיק יהודים בלבד. לא אחת היה טוען שכאשר אנחנו מפקידים את בניין הארץ בידי הערבים, אנחנו למעשה מערערים את בסיס ההתיישבות שלנו. זה היה עיקרון אצלו".

מהקפאה יצאה בנייה

את השאיפה הזאת אכן הגשים בנו: "כשעידודי השתחרר מהצבא הוא החל לגבש חבורה של

בתוך הוויכוח הסוער סביב 'חוק החרם' (שהוא בעצם חוק נגד החרם), לא שמענו כליכך את המוחרמים, שהחוק בא להגן עליהם. למשל, חברות המשקיעות ביהודה ושומרון. נחמן זולדן (62), מנהל חברת הבנייה 'קדומים לעד', מחברות הבנייה הגדולות ביהודה ושומרון, אינו מתרגש מהחרמות: "החרמות משיגים בדיוק את ההפך. ככל שיש יותר חרם, יש יותר התעניינות בתוצרת ההתיישבות. גם מפעל שנקלע לקשיים צריך לדעת שזו תופעה זמנית והיא תחלוף מהר מאוד".

את המוטו שלו זולדן מנסח בשלוש מילים: "רק ביהודה ושומרון". הוא מצהיר: "אני לא עברתי את הקו הירוק. אני מרגיש שליחות לבנות רק בתוך יהודה ושומרון. זה הבית של כולנו".

בגדי המלכות

שמו של זולדן עלה לכותרות לפני שלוש שנים, לאחר שבנו הרביעי, עידו הי"ד, נרצח בידי שלושה מחבלים כשהיה בדרכו הביתה, בשעת לילה מאוחרת, סמוך לקדומים שבשומרון. כאשר לכדו כוחות הביטחון את הרוצחים התברר שהם 'שוטרים פלסטינים'.

"עידו היה פועל בניין", אומר האב השכול. "בגדי הבנייה המאובקים היו בשבילו הכול. הוא קרא לזה 'בגדי המלכות'. רק את זה הוא רצה ללבוש, כל היום. הבנייה בשטחי יהודה ושומרון לא

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מוזיקה ב'בין המצרים'

שאלה: מה הדין בדבר נגינה וריקודים בימי 'בין המצרים'?

תשובה: אסור לרקוד או לנגן בכליזמר בימים האלה, ואסור לשמוע אפילו מוזיקה מוקלטת. יש להחמיר בזה גם לילדים שהגיעו לחינוך. אך נהוג להקל בשירה בפה ובשמיעת שירה כזאת מוקלטת.

היו שהתירו להשמיע בקייטנות מוזיקה מוקלטת, שלא לשם שמחה, עד ראש-חודש.

למנהג הספרדים, המתירים נישואין עד ראש-חודש אב, מותר לשמוע עד אז מוזיקה ולרקוד כרגיל. אולם יש אוסרים על אשכנזי המוזמן לנישואין האלה לשמוע מוזיקה ולהשתתף בריקודים.

"לא מפסיקים לבנות". נחמן זולדן

עובדים יהודים מרחבי הארץ. כיום יש לנו ברוך השם כארבעים עובדים, כולם יהודים, מכל הזרמים. יש דתיים וחרדים, אבות למשפחות ברוכות ילדים וכאלה שאינם דתיים. זו חגיגה של ממש להסתכל על כולם עובדים יחד".

החוק נגד החרם מעודד את בעלי המפעלים המתלבטים אם כדאי לייצר מעבר ל'קו הירוק', לנוכח החרמות. "בתקופת ההקפאה ביהודה ושומרון ניוזקנו כלכלית", אומר זולדן. "המצב היה קשה. לא היה אפשר לבנות בית אחד ונאלצנו לשבות שנה שלמה. אבל ההקפאה התנדפה, ועכשיו איננו מפסיקים לבנות".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1 718 604 1020

